

2485

Staffansvisa

Staffansvisa

1/ Staffan var en stalldräng
han vattnar sina fålar fem
Gossar låt oss ~~INSÄ~~ muntra vara
en gång jul om året varar
Det är väl inte dager än
för stjärnorna på himmelen de lysa.

2/ De två de voro svarta
De voro lika starka

2485

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2

3/ De två de voro röda
De tjänte varandra dödan

4/ De två de voro vita
De voro varandra lika

5/ Den femte den var apelgrå
Den rider själve Staffan på

Dessa verser sjöngo de medan de red fram till ett
ställe. När de så kommo fram och stego av sjöngo de:

6/ Här håller vi vid vitan vägg
Det fryser isar i vårt skägg

2485

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

När Staffanstyttarna så hade ~~KOMMIXIXIXSTINGAK~~ stigit
av och skulle gå in, sjöngo de:

7/ Mannen heter Joakim
 Han bjuder oss alla stiga in

Inkomna i stugan sjöngo de:

8/ Jag tror att far han braskar
 Jag tror han tar till flaskan

9/ Mor hon heter Sara
 Hon bjuder oss av det klara

10/ Dottern heter Anna
 Hon bjuder oss öl ur kanna

2485

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

11/ Pigorna de ädle

De bjuda oss nötter och äple

När staffansryttarna slutligen lämnade gården, s
sjöngo de:

12/ Nu tacka vi för mat och dryck

Nu rider vi till nästa by.

2485

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Slåttervisa

Slåttervisa

1/ Nu soligt och varmt på näset
Och insjö famnar med armar blå
Och fröna skallra i pinnagräset
Och alle man skola ut och slå
Här är min slipsten och här är min bytta
Mat i väskan till ängen ut
Nu är det frågan att göra nytta
Nog får man svettas innan det tar slut

2485

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

- 6.
- 2/ Här flicka kära är räfsan färdig
Ditt namn är skuret i skaftet in
Kliv ej i bäcken! Kom jag bär dig!
Igenom livet om du blir min
Var icke blyg , det är icke farligt
Du får ej blöta dina fötter små
För jag vill bära dig så nått och varligt
Det är ju bra, att vi äro två.
- 3/ Nu stöder så tryggt den andre
Det är ej gott att ensam gå

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

7.

2485

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Så skola vi ut på ängen vandra

En gör ej nytta, men båda två

Och var jag fäller du fäfsar samman

Och förer sedan in ladan in

Så låt oss leva med fröjd och gamman

Tills Herren skördar på ängen sin.